

Dosarul nr. 2ra-1688/18

Prima instanță: Jud. Orhei, sediul Telenești (jud. L. Iarmaliuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cotruță, L. Pruteanu, M. Guzun)

Î N C H E I E R E

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dumitru Roman, reprezentat de avocatul Andrei Mandraburcă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția pentru Silvicultură „Moldsilva” împotriva lui Dumitru Roman cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și rezilierea contractului de arendă,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Dumitru Roman și s-a menținut hotărârea din 21 februarie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești

c o n s t a t ă :

La 6 octombrie 2016 Agenția pentru Silvicultură „Moldsilva”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Roman cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și rezilierea contractului de arendă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 4 noiembrie 2008, între Agenția pentru Silvicultură „Moldsilva” și Dumitru Roman a fost încheiat contractul de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere nr. 255. În baza contractului, Agenția pentru Silvicultură „Moldsilva” a transmis în arendă terenul forestier cu suprafața de 7,5 ha (situat în cadrul întreprinderii pentru silvicultură Orhei, ocolul silvic Teleșeu) în scop de recreere, iar Dumitru Roman și-a asumat obligația să achite anual plata pentru arendă în sumă de 30 188 de lei. Conform prevederilor contractuale, plata pentru arendă urma să fie transferată nu mai târziu de 1 martie pentru anul viitor.

Reclamantul a afirmat că, și-a îndeplinit integral obligațiile asumate, însă pârâtul nu și-a onorat obligațiile asumate, astfel acumulând o datorie în sumă de 90 564 de lei, dintre care 30 188 de lei pentru anul 2014, suma de 30 188 de lei pentru anul 2015, suma de 30 188 de lei pentru anul 2016.

A mai relevat că, la data de 22 iulie 2016, a expediat în adresa pârâtului somația nr. AM-11/01-1388, prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei, însă nu a primit nici un răspuns.

În opinia reclamantului, pentru întârzierea executării, urmează a fi calculată și dobânda de întârziere. Totodată, urmează a fi reziliat contractul de arendă nr. 255 din 4 noiembrie 2008, dat fiind faptul că pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile stipulate în pct. 5 lit. c), lit. d), lit. l) și lit. o).

În drept, și-a întemeiat acțiunea în temeiul art. 572, art. 602, art. 619 din Codul civil, pct. 52 din Regulamentul cu privire la arenda fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau de recreere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 187 din 20 februarie 2008.

Reclamantul a solicitat rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr. 255 din 4 noiembrie 2008, încasarea datoriei în sumă de 90 564 de lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 31 669 de lei.

Prin hotărârea din 21 februarie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, acțiunea depusă de Agenția pentru Silvicultură „Moldsilva” a fost admisă. S-a reziliat contractul de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr. 225 din 4 noiembrie 2008, încheiat între Agenția pentru Silvicultură „Moldsilva” și Dumitru Roman ce are ca obiect bunul imobil – terenurile fondului forestier cu suprafața de 7, 5 ha, amplasat în ocolul silvic Teleșeu al Întreprinderii de stat pentru Silvicultură „Orhei”.

S-a încasat de la Dumitru Roman în beneficiul Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva” suma de 90 564 de lei cu titlu de datorie și suma în mărime de 31 669 de lei cu titlu de dobândă de întârziere. S-a încasat de la Dumitru Roman în beneficiul Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva” suma în mărime de 882 de lei cu titlu de cheltuieli pentru transport.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Dumitru Roman și s-a menținut hotărârea din 21 februarie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești.

La data de 21 iunie 2018, Dumitru Roman, reprezentat de avocatul Andrei Mandraburcă a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, le consideră neîntemeiate și ilegale, din următoarele considerente. Instanțele de judecată nu au aplicat normele materiale care urmau a fi aplicate. Totodată, nu au ținut cont și nu au aplicat dispozițiile art. 668 alin.(1), (3) din Codul civil

A precizat că, instanța de judecată urma să constate forța obligatorie a contractului, precum și să constate nerespectarea procedurii prealabile.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admis capătul de cerere privind rezilierea contractului de arendă. Totodată, a mai solicitat respingerea pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere și scoaterea de pe rol a capătului de cerere cu privire la încasarea datoriei, deoarece nu a fost respectată procedura prealabilă.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 noiembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 21 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Dumitru Roman, reprezentat de avocatul Andrei Mandraburcă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Dumitru Roman, reprezentat de avocatul Andrei Mandraburcă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Dumitru Roman, reprezentat de avocatul Andrei Mandraburcă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu